

Xoş ol zaman ki, yar mənə həmzəban idi,
Bəzmim cəmali-yar ilə rəşki-cinan idi,
Sultan idim ki, hər yana hökmüm rəvan idi,
Dövlət qulam idi mənə, bəxtim cəvan idi,
Cani-həzinə həmdəmü arami-can idi;
Dəmlər o dəmlər idi, zaman ol zaman idi.

Xurşidgun şərablə dolmuşdu camımız,
Ol mah ilə keçirdi bizim sübhü şamımız,
Dövri-fələkdə hasil olurdu məramımız,
Xaki-dərindən özgə yox idi məqamımız,
Bülbüllərə o sahəti-qüds aşiyan idi,
Dəmlər o dəmlər idi, zaman ol zaman idi.

Hicrin əgərçi görmüş idim mübtəlalərin,
Dildən-dilə eşitmiş idim macəralərin,
Bunca təsəvvür eyləməz idim bəlalərin.
Can çəkiş idi möhnəti-hicran cəfalərin,
Xəlvətsərayi-vəsldə dil kamran idi;
Dəmlər o dəmlər idi, zaman ol zaman idi.

Könlüm o mahdən açılırdı kərəm görüb,
Mehrin ziyadə, cövrü cəfasını kəm görüb.
Ol gül mənə açıldığını dəmbədəm görüb,
Bəzmi-visaldə özünü möhtərəm görüb,
Rəşk ilə qönçə tək dili-bədxah qan idi;
Dəmlər o dəmlər idi, zaman ol zaman idi.

Ol gül mənimlə həmdəm idi hər bahardə,
Gəh daməni-çəməndə, gəhi laləzardə,
Bülbül təki işim yox idi ahü zardə,
Seyyid ki, məskən etmiş idi kuyi-yardə,
Ezaz ilə bir Adəmi-cənnətməkan idi;
Dəmlər o dəmlər idi, zaman ol zaman idi.

Ey arizi əhli-nəzərə Kəbeyi-ülya,
Kəbə sənə şeyda.
Kuyündü Mina aşiqə, yox-yox, dəxi əla,
Qurban sənə dünya!
Nazik bədənim, mahvəşim, bu nə səfərdir,
Həngami-xətərdir.
Hala ki, edib mehr Əsəd bürcünü məva,
Var şidəti-gərma.
Gün qarşısına çıxma ki, niyluféri-tərsən,
Əfsürdələnərsən.
Sərçeşmeyi-çeşmimdə gərəkdir sənə sükna,
Ey gözləri şəhla.
Ta yetməyə nazik tənüvə tabi-hərarət,
Ey mahi-məlahət.
Hər ləhzə günə pərdə çəkir göydə Məsiha,
Ey şahidi-rəna.
Ol bərgi-səmən tək ayağın qoyma rikabə,
Salma məni tabə.
Qurbanın olum, payi-lətifin çəgər iyza,
Ey laleyi-həmra.
Nazik bədənin qərq eləmə aləti-cəngə,
Əl vurma tüfəngə.
Çiynində tüfəng bağı əgər zəxm edə peyda,
Ölləm məni-rüsva.
Xəncər nə rəvadır, gözəlim, muy miyanə,
Salma məni qanə.
Şaxi-qətəri çəkmə gəl ağuşuva, yara,
Ey yari-dilara.
Gər qeyr eləyə Beyti-xudavəndi ziyarət,
Həm eyləyə ricət.
Pişvazə nə lazım çıxasan, ey büti-ziyba,
Vey şahidi-yəğma.
Ey gül, sən özün Kəbeyi-ərbabi-səfasən,
Həm nuri-xudasən.
Xali-siyahindir Həcərül-əsvədə həmta,
Ey mayeyi-sövda.